

- prawo krajowe zasadniczo przewiduje instytucję aresztu dla celów egzekucji orzeczeń sądowych, jednak krajowe orzecznictwo trybunału konstytucyjnego sprzeciwia się zastosowaniu właściwych w tym zakresie przepisów do sytuacji tego rodzaju, jak rozpatrywana w niniejszej sprawie oraz
- prawo krajowe nie udostępnia środków przymusu, które byłyby bardziej celowe od wezwań pod rygorem grzywny i nakazów zapłaty grzywny, stanowiąc jednocześnie łagodniejszą ingerencję od aresztu w sytuacji tego rodzaju, jak rozpatrywana w niniejszej sprawie i zastosowanie takich środków przymusu nie może mieć miejsca również ze względów rzeczowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois (Francja) w dniu 3 grudnia 2018 r. – LC, MD / easyJet Airline Co. Ltd

(Sprawa C-756/18)

(2019/C 54/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LC, MD

Strona pozwana: easyJet Airline Co. Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 261/2004”), należy interpretować w ten sposób, że aby móc się powołać na przepisy rozporządzenia, pasażerowie powinni udowodnić swoje stawienie się na odprawę?

W razie odpowiedzi twierdzącej, czy art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 stoi na przeszkodzie systemowi domniemania zwykłego, w świetle którego warunek stawienia się pasażera na odprawę uznaje się za wykazany, jeżeli tenże pasażer posiada rezerwację przyjętą i zarejestrowaną przez obsługującego przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. 2 lit. g)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Chaskowo (Bułgaria) w dniu 4 grudnia 2018 r. – QH / Wyrchowen kasacionen syd na Republika Bułgarija

(Sprawa C-762/18)

(2019/C 54/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Chaskowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QH

Strona pozwana: Wyrchowen kasacionen syd na Republika Bułgarija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu prawodawstwu lub orzecznictwu, zgodnie z którym pracownik zwolniony niezgodnie z prawem i następnie przywrócony do pracy przez sąd nie ma prawa do corocznego płatnego urlopu za okres od daty zwolnienia do daty przywrócenia go do pracy?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu prawodawstwu lub orzecznictwu, zgodnie z którym przy kolejnym rozwiązaniu stosunku pracy pracownik ten nie ma prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop za okres od daty poprzedniego zwolnienia do daty przywrócenia go do pracy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 7 grudnia 2018 r. – Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle / SJ,
Ministre chargé de la Sécurité sociale**

(Sprawa C-769/18)

(2019/C 54/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation (France)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

Strona pozwana: SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pomoc mająca na celu zmniejszenie obciążeń związanych z niepełnosprawnością przewidziana w § 35a ósmej księgi Sozialgesetzbuch (niemieckiego kodeksu zabezpieczenia społecznego) jest objęta przedmiotowym zakresem stosowania rozporządzenia nr 883/2004⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy zasiłek opiekuńczy z tytułu opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem, dodatek do tego zasiłku lub, w jego braku, świadczenie wyrównawcze z tytułu niepełnosprawności, z jednej strony, i pomoc w integracji dzieci i młodzieży dotkniętych niepełnosprawnością przewidziana w § 35a ósmej księgi Sozialgesetzbuch (niemieckiego kodeksu zabezpieczenia społecznego), z drugiej strony, mają charakter świadczeń równoważnych w rozumieniu art. 5 lit. a) rozporządzenia nr 883/2004, biorąc pod uwagę cel art. L. 351–4-1 francuskiego kodeksu zabezpieczenia społecznego, jakim jest uwzględnienie obciążeń wiążących się z wychowaniem niepełnosprawnego dziecka przy ustalaniu okresu ubezpieczenia, od którego zależy prawo do uzyskania emerytury?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1).